

23 August

Duminica a XII-a după Cincizecime. A tânărului bogat care întreabă pe Isus.

Încheierea Praznicului Adormirii Maicii Domnului

Sfântul martir Lup

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

**Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.**

Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,

gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,

ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-diminează.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-adevărul Tău,
auzi-mă, într-adevărul Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a într-un întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adu-su-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se

cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem într-o frică ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii

minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlănit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină vreme îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, întru mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni;

și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai

arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor

cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeu cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 3

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **Toate** neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **Nu** voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 3

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut învingere cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte; Cel întâi-născut din morți S-a făcut, din pânțelele iadului ne-a mântuit pe noi și a dat lumii mare milă. *(de două ori)*

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, Născătoare de Dumnezeu; mutatu-te-ai la Viață, ceea ce ești Maica Vieții; și cu rugăciunile tale, mântuiești din moarte sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 3

Hristos din morți S-a sculat, începătura celor adormiți, Cel mai întâi-născut decât zidirea și Făcătorul tuturor celor făcute; firea cea stricată a neamului nostru întru Sine a înnoit-o. Nu vei mai stăpâni de acum, moarte, că Stăpânul tuturor puterea ta a surpat-o.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morții ai conținut-o, cu Învierea Ta; și pe om împotriva ei l-ai întărit, nimicirea blestemului celui de demult aducând, Apărătorule al vieții noastre, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

De frumusețea fecioriei tale și de strălucirea curăției tale, Gabriel uimindu-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi

aduce ție? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești cu daruri dăruită!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 3

De neschimbarea Dumnezeirii Tale și de pătimirea Ta cea de voie, Doamne, întru sine înspăimântându-se, iadul s-a tânguit: mă cutremur de Ipostasul cel nestricat al trupului, văd pe Cel nevăzut, tainic luptându-se cu mine. Pentru aceasta și cei pe care îi țin cântă: Mărire, Hristoase, Învierii Tale!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea și Învierea cea neînțeleasă, taina cea de negrăit, o teologhisim credincioșii; că astăzi moartea și iadul s-au prădat, iar neamul omenesc întru nestricăciune s-a îmbrăcat. Pentru aceasta, cu mulțumire cântăm: Mărire, Hristoase, Învierii Tale!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe Cel necuprins cu mintea, pe Cel de o ființă cu Tatăl și cu Spiritul, în pântecul tău, tainic L-ai încăput, Maica lui Dumnezeu. O singură și neamestecată lucrare a Treimii am cunoscut că e mărită în lume prin nașterea ta.

Pentru aceasta, cu mulțumire, cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ești cu daruri dăruită!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiful glasului 3

Spăimântând cu vederea, liniștind cu graiurile, Îngerul cel strălucitor a zis Femeilor

purtătoare de mir: Pentru ce căutați pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deșertând mormintele. Cunoașteți pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii; ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Antifoanele glasului 3

Antifonul I

Robia Sionului Tu ai scos-o din Babilon; și pe mine din patimi la viață atrage-mă, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeiești, vor secera spice de viață veșnică întru bucurie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt toată buna dăruire, ca și prin Tatăl și prin Fiul, împreună-strălucește, întru Care toate viază și se mișcă.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa faptelor bune, în zadar ne-am osteni; dar păzindu-ne El sufletul, nimeni nu va prăda cetatea noastră.

Ca o roadă a pântecelui, prin Spiritul, fii se fac Ție, Hristoase, ca și Tatălui, sfinții, pururea.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt se vede toată sfințenia, înțelepciunea, că dă ființă la toată făptură; Aceștia să slujim, ca și Tatălui și Cuvântului, că Dumnezeu este.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul fericiți vor umbla în cărările poruncilor, că vor mânca toată roada cea de viață.

Veselește-te, Întâiule păstor al turmei, văzând împrejurul mesei Tale pe fiii Tăi, purtând stâlpare de fapte bune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este toată bogăția măririi,
din Care vine har și viață la toată zidirea; că lăudat
este împreună cu Tatăl și cu cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 3

Spuneți între neamuri că Domnul a
împărățit, pentru că a întărit lumea, care nu se va
clinti. (*Ps. 95, 10*)

Stih: **C**ântați Domnului cântare nouă. (*Ps.*
32, 3)

Spuneți întru neamuri că Domnul a
împărățit, pentru că a întărit lumea, care nu se va
clinti. (*Ps. 95, 10*)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 3

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Matei, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

**Evanghelia I a Învierii. Evanghelia după
Matei (28, 16-20)**

În vremea aceea cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Isus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei, care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Isus le-a vorbit lor, zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă. Și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge

fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiеște-ne, Dumnezeu, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 3, din Octoih.
Canoanele Praznicului
Catavasiile Adormirii Maicii Domnului,
glas 1**

**Canonul Învierii
Cântarea I, glas 3
Irmos:**

Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie, și a despărțit marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeuul nostru cel preamărit; Acestuia unuia să-i cântăm, că S-a preamărit.

Cel ce a osândit pământul să aducă călcătorului de poruncă roadă din sudoare. Acesta este Dumnezeuul nostru, Care, primind trupește cunună de spini din mână călcătoare de lege, blestemul a dezlegat, că S-a preamărit.

Biruator încununat împotriva morții S-a arătat, înfricoșând moartea; că, trup pătimitor însuflețit luând, Acesta este Dumnezeu nostru și, luptându-Se cu tiranul, pe toți i-a înviat, că S-a preamărit.

A Născătoarei

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te măresc pe tine toate neamurile, ceea ce ai născut fără sămânță; că, intrând în pântecul tău cel sfințit, a luat ființa noastră și S-a născut din tine Dumnezeu și Om. Acesta este Dumnezeu nostru.

Canonul I al Praznicului

Ceata călătoare prin cer a celor fără trup a înconjurat în Sion dumnezeiescul tău trup, iar mulțimea Apostolilor, fără de veste adunându-se de la margini, a stat îndată înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu. Cu aceștia, Preacurată Fecioară, și noi prăznuim cinstită pomenirea ta.

Răsplătiri de biruință asupra firii ai luat, Curată, pe Dumnezeu născând. Însă, urmând Făcătorului și Fiului tău, mai presus de fire te supui legilor firii. Pentru aceasta, murind, te-ai sculat, cu Fiul tău în veci viețuind.

Canonul II al Praznicului

Fecioare tinere, cu Mariam prorocița, cântare de îngropare acum cântați, că Fecioara și singura Născătoare de Dumnezeu la odihna cerească se mută.

După vrednicie, ca pe un Cer însuflețit, te-au primit cereștile și dumnezeieștile lăcașuri, Preacurată. Și ai stat luminos înfrumusețată, ca o mireasă cu totul fără prihană, înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Catavasia, glas 1

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfințită și lăudată pomenirea ta, Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adunat, începând Mariam, cu timpane și cu hore, și ei cântă Unuia-Născut al tău, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 3

Irmos:

Cel ce ai adus toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Spiritul,

Atotținătorule Stăpâne, întărește-mă întru dragostea Ta.

Prin Crucea Ta s-a rușinat necuratul; că a făcut groapa, pe care săpând-o, a căzut într-însa; iar puterea celor smeriți, s-a înălțat întru învierea Ta, Hristoase.

Propovăduirea dreptei credințe ca o apă a acoperit mările neamurilor, Iubitorule de oameni; că, sculându-Te din mormânt, ai descoperit lumina Treimii.

A Născătoare!

Minunate lucruri s-au grăit despre tine, ceea ce ești cetate însuflețită a Celui ce împărățește pururea; că prin tine, Stăpână, Dumnezeu a viețuit împreună cu cei de pe pământ.

Canonul I al Praznicului

Pe tine, femeie moartă, însă mai presus de fire și Maică a lui Dumnezeu, văzându-te măriții Apostoli, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu frică te-au atins cu mâinile pe tine, cea strălucită cu mărire, văzându-te ca pe o sălășluire în care Dumnezeu a locuit.

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu aducând tăierea mâinilor batjocoritoare ale celui îndrăzneț, păzind în mărirea Dumnezeirii cinstea chivotului însuflețit, în care Cuvântul trup S-a făcut.

Canonul II al Praznicului

Din coapse muritoare ieșind, Curată, ai primit sfârșit potrivit firii, dar, ca una care L-ai născut pe Cel ce este cu adevărat Viața, te-ai mutat la Viața cea dumnezeiască și ipostatică.

Adunarea cuvântătorilor de Dumnezeu de la margini, iar mulțimea Îngerilor de sus s-au sânguit a veni în Sion, din porunca Celui Atotputernic, după vrednică datorie slujind, Stăpână, îngropării tale.

Catavasie, glas 1

Cel ce ești Făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, neclintită și nemișcată întărește Biserica, Hristoase, că singur ești sfânt și întru Sfinți Te odihnești.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului, glas 2

Pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce este în rugăciuni neadormită și, întru ocrotire, nădejde neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o. Căci, ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pânțele ei cel pururea fecioresc.

Icosul Praznicului

Întărește-mi gândurile, Mântuitorul meu; că îndrăznesc a lăuda pe Maica Ta cea preacurată, zidul de apărare a lumii; în turnul cuvintelor mă întărește și în adâncurile cugetărilor dă-mi pricepere; că Tu, strigările și cererile celor ce cu credință cer, le împlinești. Deci, dăruiește-mi limbă bine-grăitoare și cuget neînfruntat, că toată darea strălucirii de la Tine se trimite, Dătătorule de lumină, Cel ce Te-ai sălășluit în pânțele ei cel pururea fecioresc.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 3

Irmos:

Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Bătăi și răni din milostivire ai suferit Hristoase, ocară palmuirilor răbdând, și cu îndelungată răbdare scuipări suferind, prin care mi-ai adus mie mântuirea. Mărire puterii Tale, Doamne.

În trup muritor, cu moartea Te-ai amestecat, Cel ce ești Viața, pentru ticăloșia celor

lipsiți și pentru suspinul săracilor Tăi; și nimicind pe cel nimicitor, Preamărite, pe toți împreună i-ai înviat, unule Iubitorule de oameni.

A Născătoare!

Adu-Ți aminte, Hristoase, de turma pe care ai agonisit-o cu patima Ta; rugăciunile pline de milostivire ale preamăritei Maicii Tale primește-le și cercetează turma Ta cea năcăjită, mântuind-o cu puterea Ta, Doamne.

Canonul I al Praznicului

Vedeți, popoare, și vă mirați, că muntele cel sfânt și preavădit al lui Dumnezeu, mai presus decât munții cerești se ridică; cerul cel pământesc pe tărâmul cel ceresc și nestricăcios se sălășluiește.

La viața cea pururea veșnică și mai bună, moartea ta a fost trecere, Curată, din cea vremelnică, la cea cu adevărat dumnezeiască și netrecătoare mutându-te, Preacurată, ca să-L vezi întru veselie pe Fiul și Domnul tău.

Ridicatu-s-au porțile cerești, iar Îngerii au lăudat și Hristos a primit odorul fecioriei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie și Serafimii te preamăresc, bucurându-se.

Canonul II al Praznicului

Minune era a vedea cerul cel însuflețit al Împăratului tuturor, trecând din deșertăciunile pământului. Cât sunt de minunate lucrările tale! Mărire puterii Tale, Doamne!

Întru mutarea ta, Maica lui Dumnezeu, oștile îngerești, cu preasfințite aripi, îți acopereau trupul cel preadesfătat și de Dumnezeu primitor, cu frică și cu bucurie.

De vreme ce Rodul cel necuprins al acesteia, Cel prin Care cerul s-a făcut, a luat îngropare de bunăvoie, ca un muritor, cum să nu sufere îngropare ceea ce L-a născut neștiind de nuntă?

Catavasie, glas 1

Graiurile profeților și preînchipuirile au profețit Întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieși și va striga Ție adâncul cu veselie: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 3

Irmos:

Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârșește toată mintea, pentru că luminează sunt poruncile Tale, întru acestea povățuiește-mă.

Judecătorului celui nedrept fiind dat prin ura iudeilor, Văzătorule a toate, și judecând tot pământul cu dreptate, ai mântuit pe Adam din osânda cea de demult.

Pacea Ta dăruiește-o bisericilor Tale, Hristoase, cu nebiruita putere a Crucii Tale, Cel ce ai înviat din morți, și mântuiește sufletele noastre.

A Născătoare

Cort sfânt și mai încăpător decât cerurile te-ai arătat, pururea Fecioară, ca una care ai născut pe Cel neîncăput de toată zidirea, pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Canonul I al Praznicului

Ca pe un nor adunarea Apostolilor, Fecioară, fiind purtată, s-a adunat în Sion de la margini, ca să slujească ție, norului celui ușor, din care Dumnezeu cel Preaînalt, celor din întuneric și din umbră, le-a răsărit Soare al dreptății.

Limbile cele de Dumnezeu mișcate, ale trâmbițelor dumnezeieștilor bărbați, cu glas bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu glăsuiau în Spiritul, cântare de îngropare: Bucură-te izvor nestricat al Întrupării lui Dumnezeu celei de viață începătoare și mântuitoare pentru toți.

Canonul II al Praznicului

Să glăsuiască trâmbițele cuvântărilor de Dumnezeu, astăzi, iar limbile omenești cele mult-grăitoare să laude acum; să dea glas văzduhul, cu lumină nemăsurată strălucind, iar Îngerii să cânte Adormirea Fecioarei.

Se cuvenea, Fecioară, ca vasul alegerii, lerotei cel cu totul sfințit lui Dumnezeu, să-ți aducă laude, fiind întreg într-o uimire, cu totul minunându-se și într-o toate luminat de Spirit Sfânt, cu adevărat, fie primit dumnezeiește și cu cântări să fie cu adevărat, prealăudată Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie, glasul 1

Dumnezeiasca și nespusa frumusețe a virtuților Tale, Hristoase, voi spune; că din veșnica mărire, strălucind ca Lumină împreună-veșnică și Ipostatică, din pânțece fecioresc

întropându-Te, celor din întuneric și din umbră
le-ai răsărit ca un soare.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 3

Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a
împresurat, și slăbește spiritul meu; ci tinzând
brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru,
mântuiește-mă, Îndreptătorule.

Adâncul milei și al îndurărilor m-a
înconjurat prin coborârea Ta; că întropându-Te și
făcându-Te în chip de rob, Stăpâne, m-ai
îndumnezeit și cu Tine împreună m-ai preamărit.

Omorâre a răbdat omorâtorul, văzând înviat
pe Cel omorât; acestea sunt semnele Învierii Tale,
Hristoase, și răsplătirile preacinstitei Tale
pătimiri.

A Născătoarei

Preacurată, ceea ce singură mai presus de
minte ai mijlocit între Făcătorul și între oameni,

roagă pe Fiul tău ca să fie milostiv și apărător al robilor tăi celor ce au greșit.

Canonul I al Praznicului

Datu-ți-a cele mai presus de fire Împăratul, Dumnezeuul tuturor; că, precum în naștere Fecioară te-a păzit, așa și în groapă trupul ți-a ferit fără stricăciune; și împreună te-a preamărit în dumnezeiasca mutare, cinste ție, Maicii, ca un Fiu dăruindu-ți.

Cu adevărat pe tine, făclie luminoasă a Focului celui fără materie, cădelniță de aur a Cărbunelui celui dumnezeiesc, năstrapă și toiag și tablă de piatră de Dumnezeu scrisă, chivot sfânt și masă a Pâinii vieții, în Sfânta Sfintelor te-a sălășluit, Fecioară, Cel născut al tău.

Canonul II al Praznicului

Din tine a răsărit Viața, cheile fecioriei nestricând; deci, cum a fost preacuratul și de viață începătorul tău trup părtăș morții?

Lăcaș fiind Vieții, ai dobândit viața cea pururea fiitoare; că, prin moarte, ai trecut la viață, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică.

Catavasi, glas 1

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia profet Ioná s-a arătat. Că, fiind mântuit precum s-a și spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și

Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul învierii glasului 3

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, și pe noi ne-ai scos din porțile morții. Astăzi Adam dănuiește și Eva se bucură, iar profeții împreună cu patriarhii laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

Icosul

Cerul și pământul astăzi să dănuiască și pe Hristos-Dumnezeu cu un gând să-L laude, că pe cei legați din morminte i-a ridicat. Împreună se bucură toată făptura, aducând cântări vrednice Ziditorului a toate și Mântuitorului nostru; că astăzi, pe cei muritori din iad scoțându-i, ca un dătător de viață, la ceruri împreună i-a înălțat, și a zdrobit trufia vrăjmașului și porțile iadului le-a sfărâmat cu puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Sale.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci și treia, pomenirea Sfântului Martir Lup.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, Amin.

Canonul Învierii
Cântarea VII, glas 3

Irmos:

Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioși i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al Dumnezeirii, luminează-ne și pe noi, care strigăm: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Ruptu-s-a catapeteasma cea luminată a Templului la răstignirea Făcătorului, arătând adevărul cel ascuns în Scriptură credincioșilor ce strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Împunsă fiind coasta Ta, Hristoase, picături, dumnezeiește curgătoare din sângele Tău cel de viață făcător, cu economie picurând pe pământ, au înnoit pe cei din pământ, care strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

A Treimii

Pe Spiritul cel bun împreună cu Tatăl și cu Fiul Unul-Născut să-L preamărim credincioșii, cinstind o Stăpânie în Trei și o Dumnezeire, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul I al Praznicului

Tablele cele de Dumnezeu lucrate și scrise cu dumnezeiescul Spirit, Moise cu mânie le-a sfărâmat; iar Stăpânul aceuia păzind nevătămată pe ceea ce L-a născut, în lăcașurile cerești acum a așezat-o. Cu aceasta săltând, strigăm lui Hristos: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

În ziua cea însemnată și vestită a mutării Curatei Fecioare, cu mâini iscusite să cântăm în chimvale și în alăuta inimii și cu buze curate să dăm glas gândului înalt în trâmbiță și să strigăm: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Poporul cel de Dumnezeu cugetător se adună; că lăcașul măririi lui Dumnezeu se mută din Sion în ceresc lăcaș, unde este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, glas de bucurie negrăită al celor ce strigă lui Hristos cu veselie: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Canonul II al Praznicului

Doamne și fecioare, cinstiți pomenirea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu; bătrâni și domni, împărați și judecători, cântați: Domnul părinților și Dumnezeule, binecuvântat ești.

Să trâmbițeze cu trâmbiță spirituală munții cei cerești; să se bucure acum dealurile și să salte dumnezeieștii Apostoli: că Împărăteasa se mută la Fiul său, să împărățească cu Dânsul în veci.

Preasfințită mutarea Maicii tale celei dumnezeiești și nestricate, cetele cele mai presus de lume ale puterilor celor de sus le-a adunat, ca să se veselească împreună cu cei de pe pământ, care cântă Ție: Dumnezeuule binecuvântat ești.

Catavasie, glas 1

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul l-a răcorit, iar de mânie și-a răs; prin vioara cea cuvântătoare și de Dumnezeu însuflețită, care cu cele trei cântări ale sfinților, împotriva organelor de cântare ale păgânilor, în mijlocul văpăii, a răsunat: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 3

Irmos:

Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au

cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ruptu-s-a catapeteasma Templului, când s-a înfipt Crucea Ta în locul Căpățânii, și făptura împreună s-a cutremurat de frică, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Înviat-ai, Hristoase, din mormânt, și pe cel căzut cu amăgirea, pe lemn l-ai îndreptat cu dumnezeiasca putere, pe cel ce strigă și grăiește: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei

Biserică a lui Dumnezeu te-ai arătat, locaș însufletit și chivot, că pe Făcătorul cu oamenii L-ai împăcat, curată Născătoare de Dumnezeu, și după vrednicie toți te laudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Cu glăsuiri, a urmat dumnezeiescului chivot al sfințeniei, toată mulțimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion, strigând: Unde te duci acum, cort al Dumnezeului celui viu? Nu înceta privind

spre cei ce cântă cu credință: Pe Făcătorul singur să-L laudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii.

Măinile cu care L-a îmbrățișat pe Dumnezeu trupește, înălțându-le cea cu totul fără prihană, pe când se pregătea de ieșirea sufletului, a zis cu îndrăzneală, ca o mamă, către Cel pe Care L-a născut: Pe cei pe care mi i-ai dat, în veci păzește-i, că strigă Ție: Pe Făcătorul singur să-L laudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii!

Canonul II al Praznicului

Pomenirea ta, Fecioară preacurată, o măresc Începătoriile, Stăpâniile și Puterile, Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii și înfricoșătorii Serafimi, iar noi, neamul omenesc, o laudăm și o preaînălțăm întru toți vecii.

Cel ce S-a sălășluit în chip minunat în pântecul tău cel curat și din el S-a întrupat, Acesta, primind spiritul tău cel preasfințit, la Sine i-a făcut odihnă, ca un datornic Fiu. Pentru aceasta, pe tine, Fecioară, te laudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

O, minuni mai presus de minte, ale pururea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu! Că, sălășluindu-se în mormânt, l-a arătat Rai; împrejurul căruia stând astăzi, bucurându-ne, cântăm: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii!

Catavasie, glas 1

Îngerul lui Dumnezeu cel preaputernic a arătat tinerilor văpaia, răcorind pe cuvioși, iar pe cei necredincioși arzând; și pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a morții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii!

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **M**ărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 2:** Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 3

Irmos:

Minune nouă și potrivită lui Dumnezeu. Că prin ușa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul; gol la intrare, și purtător de trup S-a arătat la ieșire Dumnezeu, și ușa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim.

Înfricoșător este a Te vedea pe Tine, Făcătorul, pe lemn ridicat, Cuvântule al lui Dumnezeu, iar pe Dumnezeu pătimind cu trupul pentru robi, și în mormânt fără suflare zăcând, și pe cei morți în iad dezlegând. Pentru aceasta, pe Tine, Hristoase, ca pe Cel atotputernic, Te mărim.

Din stricăciunea morții ai mântuit pe strămoși, Hristoase, fiind pus în mormânt, și viață ai înflorit, pe cei morți înviind, îndrumând firea omenească la lumină și întru dumnezeiască nestricăciune îmbrăcându-o. Pentru aceasta, pe Tine, Izvorul luminii celei de-a pururea vii, Te mărim.

A Născătoarei

Arătat-te-ai locaș și scaun al lui Dumnezeu, în care a locuit Cel ce este întru cei de sus, născându-Se fără ispită bărbătească, nedeschizând deloc ușile trupului tău, Preacurată. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale cele neîncetate, Preasfântă, stinge sămânța războaielor și lumea

împac-o, dăruindu-i pacea Fiului tău și Mântuitorului nostru.

Canonul I al Praznicului

Spăimântatu-s-au puterile îngerești, văzând în Sion pe Stăpânul lor, luând în mâini suflet de femeie, căci, către ceea ce L-a născut fără prihană, El ca un Fiu a strigat: Vino, Curată și, cu Fiul și Dumnezeuul tău, împreună te preamărește!

*Stih: **N**eamurile toate te fericesc pe tine, singura Născătoare de Dumnezeu.*

Așezat-a ceata Apostolilor trupul tău cel de Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l și cu glas mare grăind: În cereștile cămări, la Fiul tău mergând, să mântuiești pururea, Fecioară, moștenirea ta!

Canonul II al Praznicului

Cântarea IX, glas 4

Veniți să ne bucurăm în Sion, muntele cel dumnezeiesc și roditor al Dumnezeului celui viu, întru care vedem pe Născătoarea de Dumnezeu, că pe aceasta, la cortul cel mai bun și mai

dumnezeiesc, în Sfânta Sfintelor, ca pe Maica Sa, Hristos a mutat-o.

Stih: Îngerii Adormirea Fecioarei văzând s-au spăimântat, cum Fecioara de pe pământ se înalță la cele de sus.

Veniți, credincioșilor, să ne apropiem de mormântul Maicii lui Dumnezeu, să-l cuprindem cu inima, cu buzele, cu ochii și cu fruntea, cu gând curat atingându-ne de el, și să luăm daruri nesfârșite de vindecări, care izvorăsc din izvorul cel pururea curgător.

Stih: Îngerii Adormirea Fecioarei văzând s-au spăimântat, cum Fecioara de pe pământ se înalță la cele de sus.

Prioste de la noi cântarea de îngropare, Maica Dumnezeului celui viu, și, cu harul tău cel dumnezeiesc și purtător de lumină, umbrește-ne, dăruind biruință dreptcredincioșilor, pace iubitorului de Dumnezeu popor, iar celor ce-ți cântă, iertare și mântuire sufletelor.

Catavasie, glas 1

Se biruiesc hotarele firii întru tine, Fecioară Curată, că nașterea te păzește fecioară și moartea îți arvunește viață. Ceea ce ești după naștere

Fecioară și după moarte vie, mântuiește pururea, Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și

vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea I. A Învierii

Cu învățăceii să ne urcăm în muntele Galileei, prin credință să vedem pe Hristos grăind, că a luat putere peste cele de sus și peste cele de jos; să auzim, cum învață a boteza toate popoarele, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, și a petrece cu cunoscătorii, precum a promis, până la sfârșitul veacului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luminătoarea Praznicului

Apostoli de la marginile pământului adunându-vă aici, în satul Ghetsimani, îngropați trupul meu; și Tu, Fiule și Dumnezeuul meu, primește spiritul meu.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 3, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Veniți, toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos, Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi, și de voie S-a îngropat, și a înviat din morți, ca să mântuiască toate; Acestuia sa ne închinăm.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar adunarea deșertăciunii, umplând de daruri dreapta lor, socoteau că vor ascunde învierea Ta, pe care lumea o preamărește; îndură-te spre noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

De bucurie toate s-au umplut, luând dovedirea Învierii; că Maria Magdalena la groapă a venit și a aflat un Înger pe piatră șezând, cu veșmintele strălucind și zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat, precum a zis, mergând mai înainte în Galileea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, dăruind mântuire neamului omenesc, ca să Te preamărească toată făptura pe Tine, Cel singur fără de păcat, îndură-te spre noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile Praznicului

Întru mărită Adormirea ta, cerurile se bucură și oștile îngerești se veselesc, iar tot pământul se bucură, cântare de îngropare glăsuind ție, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de nuntă, Preasfântă Fecioară, care ai mântuit neamul omenesc de osândirea strămoșilor.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Întru mărită Adormirea ta, cerurile se bucură și oștile îngerești se veselesc, iar tot pământul se bucură, cântare de îngropare glăsuind ție, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de nuntă, Preasfântă Fecioară, care ai mântuit neamul omenesc de osândirea strămoșilor.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta , nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

De la margini s-au adunat cei mai aleși dintre Apostoli, cu dumnezeiasca voie, să te îngroape și, de pe pământ la înălțime ridicată văzându-te, strigau ție cu bucurie glăsuirea lui Gabriel: Bucură-te, ceea ce ai purtat toată dumnezeirea; bucură-te, ceea ce singură ai unit, prin nașterea ta, cele de pe pământ cu cele de sus.

Mărturisimă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Ceea ce ai născut Viața, la viața cea fără de moarte ai trecut, prin cinstită Adormirea ta, înconjurându-te Îngerii, Începătoriile și Puterile,

Apostolii, Profeții și toată făptura, iar Fiul tău primind în preacuratele Sale palme sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeiască.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira I. A Învierii. glas 1

În munte mergând învățăceii, pentru înălțarea cea de pe pământ, înaintea lor a stat Domnul, și s-au închinat lui, și de puterea cea dată lui pretutindenii învățându-se, în lume s-au trimis, să vestească învierea cea din morți, și înălțarea la cer; cu care și în veci a petrece s-a jurat nemincinosul Hristos Dumnezeu, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci**

urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

***Poporul:** Dă-ne, Doamne.*

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

***Poporul:** Dă-ne, Doamne.*

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

***Poporul:** Dă-ne, Doamne.*

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

***Poporul:** Dă-ne, Doamne.*

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

***Poporul:** Dă-ne, Doamne.*

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nțelepciune.

Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.